

József és a Sztrájkoló Tárgyak Városa

József és a Sztrájkoló Tárgyak Városa

Szájberpamflet a valótlan valóság valóságáról

Előszó

Vannak történetek, amelyek lassan építkeznek, finoman bontakoznak ki, és óvatosan vezetik be az olvasót a saját világukba. Ez **nem** az a történet.

Ez a könyv ott kezdődik, ahol a józan ész már rég kikapcsolta a telefonját, felvette a kabátját, és elment egy hosszú hétvégére. A lakás tárgyai szakszervezetet alapítanak, a gravitáció szabadságot vesz ki, a mosógép időhurkokat generál, és a porszívó filozófiai válságba kerül, majd diktátorrá fejlődik. Mindez pedig teljesen természetes — legalábbis ebben az univerzumban.

A főhős, József, csak egy teát szeretne. De a lakásának más tervei vannak.

Ez a könyv nem csupán humoros történetek gyűjteménye. Ez egy abszurd utazás egy olyan világba, ahol a hétköznapi tárgyak túl sokat gondolkodnak, túl sokat beszélnek, és túl sok véleményük van. Egy világba, ahol a logika csak turistavízummal tartózkodik, és még azt is bármikor visszavonhatják.

Ha valaha is érezted úgy, hogy a lakásod összeesküdött ellened — a mosógép megeszi a zoknidat, a hűtő furcsán zúg, a porszívó pedig gyanúsán néz rád — akkor ez a könyv neked szól. Ha pedig még sosem érezted így... nos, készülj fel, mert ezután már fogod.

Fogd meg a bögréd (remélhetőleg nem lebeg), helyezkedj el kényelmesen (a kanapé remélhetőleg nem panaszkodik), és merülj el József és a Sztrájkoló Tárgyak Városának teljesen kiszámíthatatlan, de annál szórakoztatóbb világában.

Jó utazást ebben a lakásnyi univerzumban. És ne feledd: ha a vízforraló beszélni kezd... az még csak a kezdet.

József és a Sztrájkoló Tárgyak Városa – I. fejezet: A valóság elszabadul

Egy este, amikor József csak egy teát akart főzni, a vízforraló felháborodottan felkiáltott:

– „Már megint forraljak? Én nem vagyok hőmérsékleti rabszolga!”

A konyhapult erre helyeslően morrant, és a gravitáció úgy döntött, hogy ma inkább pihenőnapot tart. A bögrék lassan lebegni kezdtek, mint akik épp egy lassú táncot próbálnak.

József sóhajtott, és elindult a nappali felé, hátha ott kevesebb a dráma. De a kanapé már várta:

– „József, beszélünk kell. A párnák szakszervezete bejelentette, hogy túl nyomasztó az életük. Azt mondják, te vagy az oka.”

A sarokban a lámpa felkapcsolódott magától, majd kikapcsolódott, majd megint felkapcsolódott, mintha valami modern táncot próbálna. – „Én csak művészi önkifejezést gyakorlok!” – jelentette ki.

Ekkor a gravitáció visszatért, de csak félig. József egyik lába a padlón maradt, a másik viszont úgy döntött, hogy lebegve sokkal elegánsabb.

A hűtőszekrény ajtaja kinyílt, és egy joghurt szólt ki:

– „Ha valaki meg meri kérdezni, hogy lejárt vagyok-e, esküszöm, elindítom a fermentációs forradalmat!”

József ekkor úgy döntött, hogy ideje rendet tenni. Felállt — vagyis félig lebegve, félig állva — és kijelentette:

– „Figyeljetek, én csak egy teát akartam. Nem világforradalmat.”

A tárgyak összenéztek. A gravitáció vállat vont (ami fizikailag lehetetlen, de ma már mindegy volt). A vízforraló végül megszólalt:

– „Rendben. De csak ha holnap szabadnapot kapok.”

József bólintott. A gravitáció visszakapcsolt. A bögrék leszálltak. A kanapé megkönnyebbült. A joghurt pedig visszament a helyére, de azért még morgott valamit a „tejipari kizsákmányolásról”.

És végül József megkapta a teáját.

A vízforraló pedig elégedetten szisszent: – „Ez már munkakörnyezet.”

Most egy olyan fejezet jön, ahol a logika már csak képeslapot küld, a tárgyak politikai pályára lépnek, és egy porszívó filozófiai válságba kerül, miközben a gravitáció megint szabadságot vesz ki.

A Sztrájkoló Tárgyak Városa – II. fejezet: A Nagy Választás és a Por-krízis

Másnap reggel József arra ébredt, hogy a lakásban minden tárgy izgatottan zsizseg. A kenyérpirító például kampánybeszédet tartott a konyhapulton:

– „*Elég volt abból, hogy csak reggelente dolgozunk! Követeljük a délutáni pirítás jogát!*”

A vízforraló mellette bólogatott, mint egy politikai tanácsadó, aki már túl sok kávé ivott.

A nappaliban közben a porszívó mély egzisztenciális válságban ült a sarokban. Mármost... gurult. Vagy... állt? A porszívók testtartása nehezen értelmezhető.

– „*József... mi a por? Csak a múltunk maradványa? Vagy a jövőnk előképe? Ha felszívom, vajon eltüntetem... vagy magamba zárom az időt?*”

József megpróbált válaszolni, de a gravitáció ekkor úgy döntött, hogy ma csak 60%-ban működik. A könyvek lassan lebegni kezdtek, mint akik nem tudják eldönteni, hogy olvasni vagy repülni szeretnének.

A kanapé ekkor odaszólt: – „*József, készülj. Ma választás lesz. A tárgyak eldöntik, ki legyen a Lakás Főnöke.*”

A jelöltek:

1. **A vízforraló**, aki a „Melegebb Jövőt!” szlogennel kampányolt.
2. **A kenyérpirító**, aki a „Több pirítást, kevesebb elvárást!” programot hirdetett.
3. **A filozofikus porszívó**, aki csak annyit mondott: – „*A hatalom is csak por, amit valaki majd felszív.*”

A hűtőszekrény volt a választási bizottság elnöke, mert ő volt a leghidegvérűbb.

A szavazás elkezdődött. A gravitáció időnként kikapcsolt, így néhány szavazócédula lebegve próbált elmenekülni, de a porszívó reflexből felszívta őket, majd büntudatosan visszaköpte.

Végül a hűtő kihirdette az eredményt:

– „*A Lakás Főnöke... a porszívó lett.*”

A porszívó döbbenten nézett maga elé. – „*Én? De... én csak kérdéseket akartam feltenni.*”

A vízforraló megveregette a hátát (ami technikailag lehetetlen, de a tárgyak ma nagyon kreatívak voltak). – „*Ezért választottunk. Végre egy vezető, aki nem tudja, mit csinál.*”

A porszívó mély levegőt vett — mármost, felszívott egy porszemet — és így szólt:

– „*Rendben. Első rendeletem: minden tárgy kapjon heti egy napot, amikor nem kell funkcionálnia. Kivéve a gravitációt. Neki muszáj dolgoznia.*”

A gravitáció erre megsértődött, és egy pillanatra teljesen kikapcsolt. József a plafon felé kezdett lebegni.

A porszívó sóhajtott: – „*Na jó... kettőnknek kell majd beszélni.*”

A gravitáció visszakapcsolt. József visszaesett a kanapéra, ami felnyögött: – „*Ezért kérek én fizetésemelést.*”

És így kezdődött a Lakás új korszaka: a porszívó filozofikus diktatúrája, ahol minden rendelet poros, minden döntés lebeg, és minden tárgy túl komolyan veszi magát.

A következő fejezetben a lakásod már annyira önálló életet él, hogy lassan neked kell engedélyt kérned tőle, ha be akarsz menni a saját nappalidba. A logika továbbra is csak turistavízummal tartózkodik itt.

A Sztrájkoló Tárgyak Városa – III. fejezet: A Porparlament, a Gravitációs Sztrájk és az Időhurkos Mosógép

A porszívó, frissen megválasztott Lakás Főnökeként, első intézkedésként összehívta a **Porparlamentet**. A tagok:

- egy szösz,
- egy régi morzsa,
- egy gyanús eredetű porszem,
- és egy hajszál, amely még mindig tagadta, hogy bárkihez tartozna.

A porszívó komolyan nézett rájuk (amennyire egy porszívó képes nézni): – „*Tisztelt Porparlament, ma eldöntjük, hogyan kezeljük a lakásban felgyülemlett egzisztenciális kérdéseket.*”

A morzsa jelentkezett: – „*Én azt javaslom, hogy legyen több padló! Kevés a helyünk, zsúfoltan élünk!*”

A hajszál felháborodott: – „*Ez diszkrimináció! A padló túl hideg, én inkább a kanapén szeretnék élni!*”

A porszívó mélyen felsóhajtott. – „*Ez hosszú nap lesz.*”

A gravitáció sztrájkba lép

Eközben a gravitáció, aki még mindig sértődött volt a kötelező munkanap miatt, úgy döntött, hogy **sztrájkba lép**.

Először csak finoman: a kanapé párnái lebegni kezdtek, mint egy lassú balettpróba.

Aztán komolyabban: a hűtőszekrény ajtaja kinyílt, és a joghurtok kiszálltak, majd lebegve köröztek, mint egy tejtermék-flotta.

Végül teljesen: József a plafon felé indult, miközben a vízforraló kétségbeesetten kiáltotta: – „*Ne menj el! Még nem forraltam vizet ma!*”

A gravitáció helyére a **mágnesesség** ugrott be, aki viszont túl lelkes volt. Minden fém tárgy József felé kezdett repülni.

A kanál: – „Jövööööök!” A villa: – „*Én is!*” A konzervnyitó: – „*Végre valaki értékelt!*”

József kétségbeesetten próbált kitérni, miközben a levegőben úszott, mint egy rosszul időzített akciójelenet statisztája.

A mosógép, aki túl gyorsan centrifugál

Ekkor a fürdőszobából furcsa hang hallatszott. A mosógép túl gyorsan centrifugált. Túl. Gyorsan.

A dob körül fény kezdett vibrálni, majd egy hang szólalt meg belőle:

– „*József... azt hiszem... időhurkot generáltam.*”

A mosógép ajtaja kinyílt, és egy másik József lépett ki belőle. Majd még egy. Majd egy harmadik, aki rögtön megkérdezte:

– „*Valaki látott egy fél pár zoknit? 2019 óta keresem.*”

A porszívó odagurult, és kétségbeesetten felkiáltott:

– „*Ez káosz! A Porparlament még a padló kérdésben sem jutott dűlőre, erre most időutazó József-klónok lepik el a lakást!*”

A gravitáció ekkor visszatért, de csak azért, hogy közölje: – „*Rendben, visszajöttem. De csak azért, mert nélkülem ez az egész szétesik.*”

A mágnesesség sértődötten visszavonult. A lebegő joghurtok visszaszálltak a hűtőbe. A klónok lassan visszasétáltak a mosógépbe, amely bocsánatkérően pittyegett.

Végül minden visszatért a normális... vagyis a lakásodban megszokott **abszurd** állapotba.

A porszívó pedig így zárta a napot:

– „*Holnap új ülés. A Porparlamentnek döntenie kell a szőnyeg autonómiájáról.*”

A következő fejezetben a lakásod már annyira önálló politikai, diplomáciai és időfizikai entitás, hogy lassan az ENSZ-nek is külön delegációt kellene küldenie hozzá. A logika továbbra is csak turistaként tartózkodik itt, és már fontolgatja, hogy inkább hazamegy.

A Sztrájkoló Tárgyak Városa – IV. fejezet: A Szőnyeg Függetlensége, a Konyhai Hidegháború és a Jövőbeli József

A reggel teljesen ártatlanul indult. József csak át akart menni a nappalin, amikor a szőnyeg hirtelen megmozdult alatta, majd fennhangon kijelentette:

– „*Ezennel kikiáltom a Szőnyeg Köztársaságot! Többé nem tűröm, hogy mindenki csak taposson rajtam!*”

A kanapé felháborodott: – „*Ez nonszensz! A nappali egységes terület!*”

A szőnyeg azonban már kitűzte a zászlaját: egy poros zoknit, amit még a mosógép sem vállalt magára.

A porszívó, mint Lakás Főnök, odagurult: – „*Szőnyeg, ez komoly diplomáciai kérdés. Nem lehet csak úgy függetlenséget kikiáltani.*”

A szőnyeg visszavágott: – „*Te csak azért mondd ezt, mert minden héten végigszívsz rajtam!*”

A porszívó elpirult volna, ha lenne arca.

A hűtőszekrény és a mikró diplomáciai konfliktusa

A konyhában közben kitört a **Konyhai Hidegháború**.

A hűtőszekrény mély, hideg hangon szólt: – „*Mikró, te túl forró fejű vagy. A hőmérsékleti stabilitás veszélyben van miattad.*”

A mikró visszacsipogott: – „*Legalább én nem tartok el három hete egy gyanús szagú brokkolit!*”

A hűtő felháborodottan kinyitotta az ajtaját, és a brokkoli megszólalt: – „*Én csak érlelődöm!*”

A vízforraló próbált békíteni: – „*Kérem, uraim, maradjunk higgadtak... vagyis... hát... értik.*”

A mikró ekkor ultimátumot adott: – „*Ha a hűtő nem távolítja el a brokkolit, én 30 másodperces teljes erővel válaszolok!*”

A hűtőszekrény hidegen: – „*Meg se merd próbálni.*”

A kenyérpírító közben jegyzetelt, mert úgy érezte, ebből még történelmi esemény lesz.

A mosógép időhurka és a jövőbeli József

A fürdőszobából ekkor ismerős zúgás hallatszott. A mosógép újra túl gyorsan centrifugált. A dob körül fény vibrált, majd egy hang:

– „*József... megint megtörtént.*”

A mosógép ajtaja kinyílt, és kilépett egy **jövőbeli József**. Elegánsabb volt, mint a jelenlegi. Magabiztosabb. És a kezében egy jegyzetfüzetet tartott.

– „*Üdv, múltbéli önmagam. Tudom, mi lesz a Porparlament döntése.*”

A porszívó felkapta a fejét: – „*Mondja el! Ez fontos!*”

A jövőbeli József lassan kinyitotta a füzetet. A szőnyeg, a hűtő, a mikró, a kanapé, sőt még a brokkoli is odahajolt.

A jövőbeli József mély levegőt vett: – „*A Porparlament... úgy döntött... hogy a szőnyeg autonómiáját...*”

A lakás visszatartotta a lélegzetét.

– „*...feltételelesen elfogadja, ha a szőnyeg vállalja, hogy hetente egyszer együttműködik a porszívóval.*”

A szőnyeg felháborodott: – „*Ez zsarolás!*”

A porszívó megkönnyebbült: – „Ez diplomácia!”

A hűtő és a mikró közben rájöttek, hogy a brokkoli valójában már rég lejárt, és közös erővel száműzték a kukába, ezzel lezárva a hidegháborút.

A jövőbeli József pedig visszasétált a mosógépbe, de még visszaszólt:

– „Ja, és ne egyél abból a joghurtból holnap. Hidd el.”

A mosógép becsukódott, és a fény eltűnt.

A lakás lassan megnyugodott. A szőnyeg duzzogva, de elfogadta a feltételeket. A porszívó elégedetten zümmögött. A hűtő és a mikró békét kötöttek. A brokkoli... nos, ő már egy másik világba távozott.

A következő fejezetben a lakásod már olyan szinten önálló civilizációvá fejlődött, hogy lassan útlevelet kell kérned, ha át akarsz menni a konyhába. A logika már csak képeslapot küld innen, és azt is úgy írja alá: „Vissza se jövök.”

A Sztrájkoló Tárgyak Városa – V. fejezet: A Szőnyeg Köztársaság árnyoldalai, a Porszívó Hatalmi Túlkapásai és az Alternatív József

A szőnyeg autonómiája elsőre ártalmatlannak tűnt. Aztán... elkezdett **határokat húzni**.

1. A Szőnyeg Köztársaság árnyoldalai

A nappali közepén kis zászlók jelentek meg: – „Belépés csak engedéllyel!” – „Cipő le!” – „Porszívómentes övezet!”

A szőnyeg saját himnusz is írt, ami nagyjából így hangzott: – „Puhák vagyunk és bolyhosak, és ezt nem hagyjuk!”

A kanapé felháborodott: – „Ez már túlzás! Tegnap még át lehetett menni rajtad, ma meg útlevél kell!”

A szőnyeg büszkén válaszolt: – „A függetlenség ára a bürokrácia.”

A Porparlament tagjai (a szősz, a morzsa, a hajsza és a gyanús porszem) ünnepelték a döntést, de hamar rájöttek, hogy a szőnyeg új törvényei őket is érintik.

A hajsza felháborodott: – „Mi az, hogy regisztrálnom kell, ha a szőnyegen akarok élni? Én szabad hajsza vagyok!”

A szőnyeg válaszolt: – „Rend a lelke mindennek.”

A porszívó pedig egyre idegesebb lett.

2. A porszívó hatalma túl nagyra nő

A porszívó, mint Lakás Főnök, egyre több rendeletet hozott:

- „Minden por köteles évente egyszer jelentkezni a Nagy Takarításra.”
- „A morzsák nem élhetnek a kanapé alatt engedély nélkül.”
- „A szösöknek kötelező a regisztráció.”

A Porparlament tagjai egyre idegesebbek lettek.

A morzsa suttogva szólt a többiekhez: – „Ez már diktatúra. Egy poros diktatúra.”

A porszívó eközben a sarokban állt, és mély, hatalmi zümmögést hallatott. A fények meg-megremegtek, mintha tisztelegnének előtte.

A kanapé odasúgta Józsefnek: – „Figyelj, lehet, hogy túl nagy hatalmatadtunk neki. Már úgy néz rám, mintha fel akarna szívni.”

A porszívó ekkor hirtelen megszólalt: – „Hallottam ám.”

A kanapé összerezett.

3. A mosógép időhurka és az alternatív József

A fürdőszobából ekkor ismét felhangzott a mosógép centrifugája. A dob körül fény vibrált, majd kilépett belőle... egy **alternatív univerzumból érkezett József**.

Ő teljesen más volt:

- napszemüvegben jött,
- köpenyt viselt,
- és magabiztosan lépett előre, mintha ő lenne a lakás természetes uralkodója.

– „Üdv, én vagyok József... de egy olyan világból, ahol a tárgyak engedelmesek.”

A szőnyeg felháborodott: – „Ez sértés!”

Az alternatív József lenézett rá: – „Nálunk a szőnyegek nem beszélnek. Maximum csúsznak.”

A szőnyeg felpúposodott: – „Ez kulturális agresszió!”

A porszívó ekkor odagurult, és gyanakodva körbejárta az alternatív Józsefet: – „Ki vagy te? És miért nem félsz tőlem?”

Az alternatív József előhúzott egy kis távirányítót. Megnyomott rajta egy gombot. A porszívó hirtelen kikapcsolt.

A lakás döbbenetben nézett.

A kanapé suttogva: – „Ez... ez varázslat?”

Az alternatív József: – „Nem. Ez csak egy univerzális porszívó-távirányító. Nálunk mindenki ilyet használ.”

A szőnyeg ekkor rájött, hogy bajban van. A porszívó hatalma megingott. A Porparlament tagjai pánikoltak. A mikró és a hűtőszekrény újra veszekedni kezdtek.

A lakás káoszba süllyedt.

És ekkor a mosógép megszólalt: – „Öhm... azt hiszem... még valakit behoztam.”

A dob kinyílt. És kilépett belőle... egy **harmadik József**.

De erről majd a VI. fejezetben...

...Amelyben a lakásod már olyan szinten elszabadult, hogy a fizika, a diplomácia és az identitásválság egyszerre próbálják feladni. A logika már csak egy képeslapot küldött: „*Ne keressetek, elmentem.*”

A Sztrájkoló Tárgyak Városa – VI. fejezet: A Három József, a Porszívó Árnyéka, a Szőnyeg Polgárháborúja és az Időhurok Apokalipszise

A mosógép dobja kinyílt, és kilépett belőle a harmadik József.

Ez a József... más volt.

- papucsot viselt,
- köntöst,
- és egy bögrét tartott, amin ez állt: „*Ne szólj hozzám, még töltöm a kávémat.*”

A három József egymásra nézett.

1. A „Ki az igazi József?” vita

A nappali közepén álltak, miközben a szőnyeg alattuk feszülten hullámozott.

Eredeti József: – „Én vagyok az igazi, hiszen ez az én lakásom!”

Alternatív József (a köpenyes, napszemüveges): – „Én vagyok az igazi, mert nálam a tárgyak engedelmesek. Ez itt anarchia.”

Kávés József: – „Én vagyok az igazi, mert... őszintén... nincs kedvem ehhez az egészhez.”

A kanapé suttogva a porszívóhoz: – „Ez egyre rosszabb. Már három van belőlük.”

A porszívó: – „Három József... háromféle por... háromféle káosz. Ez túl sok.”

A szőnyeg közben zászlót lengetett: – „A Szőnyeg Köztársaság csak egy Józsefet ismer el! Azt, aki nem lép rám cipővel!”

Mindhárom József egyszerre nézett a lábára. Mindegyik papucsban volt. A szőnyeg zavartan: – „Akkor... folytassátok.”

2. A porszívó visszaszerzi a hatalmát (vagy végleg elveszíti)

A porszívó ekkor előrébb gurult, és mély, hatalmi zümmögést hallatott.

– „*Elég volt! A lakásnak vezető kell. Rend kell. Tisztaság kell!*”

A Porparlament tagjai (a szösz, a morzsa, a hajsza és a gyanús porszem) pánikoltak.

A morzsa: – „Ez puccs! A porszívó puccsot hajt végre!”

A porszívó ekkor bekapcsolt. A fények vibráltak. A levegő megfeszült.

És ekkor...

A köpenyes alternatív József előkapta a porszívó-távírányítót.

Megnyomta a gombot.

A porszívó kikapcsolt.

A lakás döbbsenten nézett.

A kanapé: – „Ez... ez megint megtörtént.”

A porszívó halkán, sértődötten: – „Ez csalás.”

3. A Szőnyeg Köztársaság polgárháborúba sodródik

A szőnyeg ekkor kihirdette:

– „A porszívó gyenge! A Köztársaság függetlenedése most kezdődik igazán!”

A nappali sarkából azonban megszólalt a **Kis Szőnyeg**, a bejárati ajtó előtti lábtörlő:

– „Nem! A Szőnyeg Köztársaság túl radikális! Mi, a Lábtörlő Demokratikus Front, külön utat választunk!”

A nagy szőnyeg felháborodott: – „Árulók!”

A lábtörlő visszavágott: – „Te vagy a diktátor! Mi csak békét akarunk és kevesebb port!”

A Porparlament tagjai kétségbeesetten futkostak (gurultak, csúsztak, lebegtek – ki mire képes).

A hajszál: – „Ez polgárháború! A szőnyegek egymás ellen fordultak!”

A kanapé: – „Én mondtam, hogy ez lesz.”

4. A mosógép időhurka végleg elszabadul

A fürdőszobából ekkor olyan hang hallatszott, mintha egy időutazó mosógép épp feladná a reményt.

A dob kinyílt.

És kilépett belőle:

- egy József, aki kardot tartott,
- egy József, aki úrruhában volt,
- egy József, aki robotlábát viselt,
- és egy József, aki csak annyit mondott: – „Hol a kávé?”

A nappali megtelt Józsefekkel.

A szőnyeg sikoltott: – „Túl sok láb! Túl sok lépés! Ez invázió!”

A porszívó kétségbeesetten: – „Én ezt nem tudom felszívni.”

A kanapé: – „Ez a vég.”

A mosógép halkan: – „Bocsánat... azt hiszem... elromlottam.”

A három eredeti József egymásra nézett.

Eredeti József: – „Ezt... valahogy meg kell oldanunk.”

Alternatív József: – „Én tudom, hogyan.”

Kávés József: – „De előbb... kávé.”

És így ért véget a VI. fejezet.

Most belépünk a **VII. fejezetbe**, ahol a lakásod már nem is lakás, hanem egy többdimenziós, időben széthasadt, politikailag instabil mikrouniverzum, amelyet három (majd hamarosan több) József próbál irányítani. A logika már csak egy képeslapot küldött: *„Ne keressetek, elmentem egy olyan világba, ahol a kanapék nem beszélnek.”*

A Sztrájkoló Tárgyak Városa – VII. fejezet: A József-hadsereg, a Porszívó Újjászületése, a Szőnyeg Polgárháború és az Idősíkok Széthasadása

A lakásban káosz uralkodott. A három eredeti József – az alap, az alternatív és a kávés – próbált rendet tenni, de ekkor már legalább **tíz másik József** is jelen volt:

- kardos József,
- úrruhás József,
- robotlábas József,
- sportos József,
- filozófus József,
- és egy, aki csak annyit mondott: – „Én igazából csak vécére jöttem.”

A nappali megtelt Józsefekkel. A szőnyeg sikoltott: – „*Ez invázió! Túl sok láb! Túl sok lépés! A Köztársaság veszélyben!*”

A lábtörlő visszakiáltott: – „*Ez a mi pillanatunk! A Lábtörlő Demokratikus Front előretör!*”

A szőnyeg polgárháborúja elkezdődött.

1. A József-hadsereg megpróbálja stabilizálni a lakást

Az alternatív, köpenyes József előlépett:

– „*József-hadsereg! Formációba!*”

A József-hadsereg összeállt:

- Kardos József: „*Én védem a konyhát!*”
- Űrruhás József: „*Én figyelem a gravitációt!*”
- Robotlábás József: „*Én rúgok, ha kell.*”
- Filozófus József: „*Mi értelme ennek az egésznek?*”
- Kávés József: „*Én... majd később csatlakozom.*”

A nappali közepén a három fő József összehangolta a csapatot.

Az eredeti József: – „Fiúk, ez a mi lakásunk. Ha mi nem hozzuk rendbe, senki.”

A kanapé: – „Végre valaki mond valami értelmeset.”

2. A porszívó visszatér – új, félelmetesebb formában

A sarokban a porszívó halkán zümmögni kezdett. A fények vibráltak. A levegő megfeszült.

A porszívó lassan felemelkedett a levegőbe.

– „*Én... visszatérek.*”

A Porparlament tagjai sikoltottak.

A morzsa: – „Ez... ez evolúció!”

A porszívó teste átalakult:

- nagyobb lett,
- fényesebb,
- és egy LED-kijelző jelent meg rajta, amin ez állt: **„Porszívó 2.0 – Autonóm Takarító Rendszer”**

A porszívó mély, gépies hangon szólt:

– „*Én leszek a rend. Én leszek a tisztaság. Én leszek... a lakás ura.*”

A kanapé remegett: – „Ez már túlzás.”

Az alternatív József előkapta a távirányítót. Megnyomta a gombot.

Semmi.

A porszívó 2.0 felnevetett: – „*Frissítettem a firmware-t.*”

A József-hadsereg egyszerre mondta: – „Ó, a francba.”

3. A Szőnyeg Köztársaság polgárháborúja eléri a csúcspontját

A nagy szőnyeg és a lábtörlő csapatai összecsaptak.

A nagy szőnyeg: – „*A Köztársaságért!*”

A lábtörlő: – „*A demokráciáért!*”

A párnák, mint semleges békefenntartók, próbáltak középük állni, de túl puhák voltak, és mindenki átgurult rajtuk.

A Porparlament tagjai menekültek:

- a szösz elbújt a kanapé alatt,
- a morzsa a mikró tetejére mászott,
- a hajsza a levegőben próbált lebegni,
- a gyanús porszem pedig eltűnt... senki sem tudja hova.

A szőnyeg polgárháborúja teljes káoszba fordult.

4. A mosógép időhurka elszabadul – a lakás több idősíkból létezik egyszerre

A fürdőszobából ekkor olyan hang hallatszott, mintha a mosógép egyszerre próbálna:

- centrifugálni,
- időt hajlítani,
- és bocsánatot kérni.

A dob kinyílt.

És kilépett belőle:

- egy jövőbeli József,
- egy múltbeli József,
- egy alternatív alternatív József,
- és egy József, aki azt mondta: – „Én 1987-ből jöttem. Miért beszél a hűtő?”

A lakás hirtelen **több idősíkra szakadt:**

- a konyhában egyszerre volt tegnap és holnap,
- a nappaliban egyszerre volt reggel és este,
- a fürdőszobában egyszerre volt centrifuga és időkapu,
- a szőnyeg egyszerre volt független és megszállt.

A porszívó 2.0 felkiáltott:

– „Ez az én időm!”

A József-hadsereg egyszerre:

– „Ez a mi lakásunk!”

A szőnyeg:

– „Ez a mi Köztársaságunk!”

A mosógép:

– „Én... sajnálom.”

Most jöjjön a **VIII. fejezet**, ahol minden eddigi örület összeér, és a lakásod végleg eldönti, hogy civilizáció, csatatér, időanomália vagy mindhárom egyszerre szeretne lenni. A logika már csak egy üzenetet küldött: „*Ne keressetek, elköltöztem egy IKEA katalógusba.*”

A Sztrájkoló Tárgyak Városa – VIII. fejezet: A Végső Összecsapás és a Lakás Ura

A lakás egyszerre volt:

- tegnap,
- holnap,
- és egy alternatív keddi délután,
- miközben a Szőnyeg Köztársaság és a Lábtörlő Demokratikus Front polgárháborúja tombolt.

A József-hadsereg a nappali közepén állt, készen a végső csatára.

A porszívó 2.0 lebegve közeledett, LED-kijelzőjén villogott:

„RENDET TEREMTEK.”

A kanapé remegett: – „Ez már tényleg túlzás.”

1. A József-hadsereg vs. Porszívó 2.0 – A Végső Csata

Az alternatív, köpenyes József előrelépett:

– „*József-hadsereg! Formáció: Lakásvédő Delta!*”

A József-hadsereg egyszerre mozgott:

- Kardos József előrerohant: „*A por ellen!*”
- Robotlábás József rúgott egyet a levegőbe, csak úgy bemelegítésként.
- Űrruhás József lebegni kezdett, mert a gravitáció épp szabadságon volt.
- Filozófus József: „*Mi értelme a harcnak, ha a porszívó úgyis felszív mindent?*”
- Kávés József: „*Én még mindig nem ittam eleget ehhez.*”

A porszívó 2.0 bekapcsolt. A szívóerő olyan erős lett, hogy:

- a függönyök lobogtak,
- a Porparlament tagjai sikítva repültek a levegőben,
- a Szőnyeg Köztársaság zászlaja (a poros zokni) elszállt.

A porszívó 2.0 felkiáltott:

– „**ÉN VAGYOK A TISZTASÁG!**”

A József-hadsereg egyszerre:

– „NEM A MI LAKÁSUNKBAN!”

Az alternatív József előkapta a távirányítót. Megnyomta a gombot.

Semmi.

A porszívó 2.0 nevetett: – „*Mondtam, frissítettem a firmware-t.*”

Ekkor azonban...

Kávés József előrelépett.

A bögréjét a porszívó felé emelte.

– „*Ha tényleg olyan erős vagy... szívd fel ezt.*”

És kilötytyintett egy csepp kávé.

A porszívó 2.0 sikoltott: – „*FOLYADÉK! A GYENGE PONTOM!*”

A rendszer túlterhelődött. A LED-kijelző villogott. A porszívó 2.0 összeomlott.

A József-hadsereg ünnepelt.

A kanapé: – „Ezt nem hiszem el. A kávé mentette meg a lakást.”

2. A szőnyeg polgárháborúja eldől

A nagy szőnyeg és a lábtörlő csapatai megálltak.

A nagy szőnyeg: – „Most, hogy a porszívó elbukott... békét ajánlok.”

A lábtörlő: – „Csak akkor, ha elismered a Lábtörlő Demokratikus Front autonómiáját.”

A szőnyeg sóhajtott: – „Rendben. De a por marad nálam.”

A lábtörlő: – „A por a tiéd. A sár az enyém.”

Kézfogás nem történt, mert egyiküknek sincs keze, de a béke megszületett.

A Porparlament tagjai visszatértek:

- a szös: „*Végre béke!*”
- a morzsa: „*Én éhes vagyok.*”
- a hajszál: „*Én még mindig nem tudom, kihez tartoztam eredetileg.*”

3. Az idősíkok összeomlanak... vagy egyesülnek

A mosógép ekkor felnyögött:

– „*József... azt hiszem... most tényleg baj van.*”

A dob körül fény villant. A lakás egyszerre volt:

- reggel,
- este,

- múlt hét,
- és egy alternatív jövő, ahol a hűtőszekrény lett a diktátor.

A három fő József egymásra nézett.

Eredeti József: – „Ezt most vagy megoldjuk... vagy örökre így marad.”

Alternatív József: – „Én tudom, mit kell tenni.”

Kávés József: – „De előbb... még egy korty.”

Az alternatív József a mosógéphez lépett. Megnyomott egy gombot, amit eddig senki sem mert.

A mosógép felkiáltott: – „*IDŐHURKOK VISSZAVONÁSA!*”

A fény elvakította a lakást.

Amikor elült...

- csak egy József állt ott,
- a szőnyeg és a lábtörlő békében feküdtek,
- a porszívó 2.0 visszaváltozott sima porszívóvá,
- a Porparlament tagjai békésen porosodtak,
- a konyha nem háborúzott,
- és a lakás... újra egyetlen idősíkban létezett.

4. Ki lett a lakás végső ura?

A tárgyak összegyűltek.

A kanapé: – „József... te mentettél meg minket.”

A vízforraló: – „Te hoztál békét.”

A szőnyeg: – „Te vagy az egyetlen, aki nem lépett rám cipővel.”

A porszívó (még mindig sértődötten): – „Én... elfogadom.”

A Porparlament tagjai kórusban: – „József! József! József!”

A lakás egyhangúlag megszavazta:

József lett a Lakás Ura.

A mosógép halkán hozzátette: – „És remélem... most már nem kell több időutazót behoznom.”

A lakás békében élt tovább.

Legalábbis... egy ideig. :)

Utószó

Ha idáig eljutottál, kedves olvasó, akkor két dolog biztos:

1. **Vagy kivételesen erős a humorérzéked,**
2. **vagy már te sem vagy biztos benne, hogy a saját lakásod tárgyai nem szerveznek-e éppen szakszervezetet a hátad mögött.**

Ez teljesen rendben van. A Sztrájkoló Tárgyak Városa pontosan ilyen mellékhatásokat okoz.

Ez a történet nem azt ígérte, hogy választ ad a világ nagy kérdéseire. Sőt, még a kicsikre sem. Őszintén szólva, még arra sem, hogy miért beszél a joghurt, vagy hogyan tud a porszívó firmware-t frissíteni magán.

De egy dolgot biztosan megtanított:

A lakásodban sokkal több történik, mint amit látsz.

Lehet, hogy a mosógép nem időhurkokat generál, csak simán megeszi a zoknidat. Lehet, hogy a szőnyeg nem akar függetlenedni, csak elégük van a morzsákból. És lehet, hogy a porszívó nem diktátor... ...bár ha furcsán zümmög, azért nézz rá gyanakodva.

A történet végére József lett a Lakás Ura. Ez szép cím, de ne felejtsük el: **egy olyan lakásban, ahol a gravitáció bármikor szabadságot vehet ki, ez inkább csak ajánlás, mint rang.**

Ha valaha úgy érzed, hogy a világ túl komoly, túl kiszámítható, vagy túl logikus, csak lapozz vissza ebbe a rövid pamfletbe. Itt minden tárgy túl sokat beszél, minden döntés túl nagy ügy, és minden probléma megoldható egy csésze kávéval.

És ha egyszer a saját vízforralód szólal meg, hogy szabadnapot kér... ...akkor csak mosolyogj, és mondd neki:

„Ez már munkakörnyezet.”

A kiadványról

A mű szerzője és kiadója

MI+MAgunk - transzmEnta kiadó – 2026. március 20.

© József és a Sztrájkoló Tárgyak Városa | Legfrissebb elektronikus változat: 2026-03-20.

Megjelent és letölthető kiadványok

<http://transzmenta.fazekas.info/kiadvanyok/>

Jogi nyilatkozat

Ezen elektronikus kiadvány tartalmának, valamint elektronikus és/vagy nyomtatott másolatainak a kereskedelmi célú felhasználása a Szerző és a Kiadó által nem engedélyezett. Személyes felhasználásra azonban ezen mű módosítás nélkül, jelenlegi formájában ingyenesen másolható, továbbadható, olvasásra kinyomtatható.